

Members' Representations.

Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields).—Sir, after question hour I wanted to make a request.

About three days back I had requested that copies of the Memorandum submitted to the Finance Commission be supplied, and secondly the report regarding the action taken by the Government in respect of the promises made during the previous session. So far we have not received either the copy of the Memorandum or the report regarding the action taken by the Government in respect of the promises made. You were also pleased to order that information may be given.

Mr. SPEAKER.—Of course the Finance Minister stated that he would place it on the Table. I now understand that they are under print. So there has been some delay. As soon as they are printed they will be placed on the Table. The second request, refers to the action taken by the Government on the promises made information about it is also being collected.

BUDGET FOR 1957-58—GENERAL DISCUSSION.

[Sri N. O. SAMAJI spoke in Marathi. His speech is printed in the Appendix number to this volume.]

*ಶ್ರೀ ಎನ್. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್ (ಸಿಂಧಿ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಗೃಹದ ಮುಂದೆ ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥ ಸಚಿವರು ಮಂಡಿಸಿದ ಬಡ್ತಿ ಟನ್ನು ಕೂಲಂಕಷ ವಾಗಿ ಅವಲೋಕಿಸಿದೆ. ನಮ್ಮ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಈ ಬಡ್ತಿ ಟನ್ನು ನಿರಾಶಾದಾಯಕ ಎಂದೆ ಆಶಾದಾಯಕವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಮ್ಮ ವಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ವಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಅತಿಫಲವತ್ತಾದ ಭೂಮಿ ಇರುವ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯು ಒಂದು ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಹೊಳೆಗಳು ಹರಿದರೂ ಘಟಪ್ರಭಾ ಒಂದರ ಹೊರತು ಬೇರೆ ನಿರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಒಂದು ಭಾಗವಾದ ಎಡದಂಡೆಯ ಕಾರ್ಯವೇ ಮುಗಿದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಹೊಳೆಗಳು ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ನಿರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳ ಇಲ್ಲದರಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ದುಷ್ಕಾಲ ಬೀಳುತ್ತದೆ. 1917 ರಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೆ 18 ಸಲ ದುಷ್ಕಾಲ

ಬಿದ್ದಿದೆ. 1918ನೇ ಇಸವಿಯ ಒಂದೇ ವರುಷದ ದುಷ್ಕಾಲದ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಕೋಟಿ ಅರವತ್ತೈದು ಲಕ್ಷ ಹಣ ಖರ್ಚಾಯಿತು. ದುಷ್ಕಾಲ ಬಿದ್ದಾಗ ನಮ್ಮ ರೈತರು ದನಕರುಗಳ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಗುಳಿಹೋಗುವ ಕನಿಕರತೆಯ ದೃಶ್ಯ ಬಹಳ ದುಃಖ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಈ ದುರವಸ್ಥೆ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ತಪ್ಪಬೇಕು.

1. ಘಟಪ್ರಭಾ ಎಡದಂಡೆ ಯೋಜನೆ ತೀವ್ರ ಮುಗಿಯಬೇಕು. ಬಲದಂಡೆ ಯೋಜನೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬೇಕು.

2. ಅಪ್ಪರ್ ಕೃಷ್ಣ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್, ಭಾಯಾ ಯೋಜನೆ ಡೋಣಿ ಯೋಜನೆಗಳು ತೀವ್ರ ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು.

3. ಬಬಲೇಶ್ವರ, ನಾಗರಾಣ, ತಡವಲಗಾ ಮೊದಲಾದ ನಿರಾವರಿ ಕೆರೆಗಳ ಕಾರ್ಯ ತೀವ್ರ ಮುಗಿಯಬೇಕು.

4. ವಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಇಂಡಿ, ಶಿಂದಗಿ, ದಾಗೆ ವಾಡಿ, ವಿಜಾಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿರಾವರಿಗಾಗಿ ಭಾವಿಗಳಾಗಬೇಕಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳ ಸಲುವಾಗಿ 8-10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಭಾವಿ ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಗತಿ. ಈಗ ಎನ್.ಇ.ಎಸ್. ಸ್ಕ್ರೀಮುಗಳಲ್ಲಿ ಭಾವಿಗಳಿಗಾಗಿ ಇಷ್ಟೇ ಹಣ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಈ ನಿರಾವರಿ ಭಾವಿಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಕೇವಲ ನಿರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಾದರೆ ತೀರದು. ನಿರಾವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತಹ ಭೂಮಿಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಸರಿ ಪಡಿಸಬೇಕು. ಇದರ ಸಲುವಾಗಿ ಬುರ್ಲೋಜರುಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ ಸರಿಪಡಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ. ಕೆಲವು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಸರಕಾರದ ಟ್ಯಾಕ್ಸುಗಳು ಅಥವಾ ಬುರ್ಲೋಜರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಹುವಾಗಿ ಟೀಕಿಸಿದರು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ವಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಇದರಿಂದ ಉಪಯೋಗವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸಹಾಯವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ರೀತಿಯ ಉತ್ತಮ ಬುರ್ಲೋಜರುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಟ್ಯಾಕ್ಸುಗಳನ್ನೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸರಕಾರ ಇಡಬೇಕು. ಇವುಗಳನ್ನು ಇಡುವುದರಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮವಾಗಬಹುದು.

ರಸ್ತೆಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಗುಲ್ಬರ್ಗ-ವಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ರಸ್ತೆ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ವಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಹುತರವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ರಸ್ತೆಗಳಿಗೆ ಫೂಲು ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಜನಗಳ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕೃಷ್ಣಾ ನದಿಗೆ, ಕೋರ್ತಿ ಹತ್ತಿರ, ಧನ್ಯೂರ ಹತ್ತಿರ, ಭೀಷಾ ನದಿಗೆ, ದೇವಣಗಾವ ಹತ್ತಿರ ಡೋಣಿ ನದಿಗೆ, ಹಿಟ್ಟನಹಳ್ಳಿ, ಸಾಹಿಹಾಳ ಹತ್ತಿರ ಫೂಲುಗಳಾಗಬೇಕಲ್ಲದೆ ತೆಂಗಿನ ಹಳ್ಳಿಗಳ ರಸ್ತೆಗೂ ಫೂಲುಗಳು (ಸೇತುವೆಗಳು) ಆಗಬೇಕಾಗಿವೆ.

The House adjourned for Lunch at Four of the Clock and reassembled at Thirty Minutes past Four of the Clock.

[MR. SPEAKER in the Chair]

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ವೈ. ಪಾಟೀಲ್.—ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೂ ವಿಜಾಪುರದ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು ಅದರ ಉನ್ನತಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಜಿಲ್ಲೆಗಳು ಬೇರೆ ಇದ್ದರೂ ಅವುಗಳ ಪರಿಚಯ ಇವರಿಗೆ ಅಪ್ಪಾಗಿ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಇಂಥ ದುಷ್ಕಾಳ ನೋಡಿ ಸೂಕ್ತ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಒಂದು ತಜ್ಞರ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಜನ ಯಾವಾಗಲೂ ಇಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಾವುಗಳು ದಯವಿಟ್ಟು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಒಕ್ಕಲಿತನಮಾಡುವ ರೈತರು, ದೇಶದ ಆಧಾರ ಸ್ತಂಬಗಳಂತಿರುವವರು ಈ ದಿನ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಹಳ ಚಿಂತಾಜನಕ ಸ್ಥಿತಿ ಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ಏನಾದರೂ ಯೋಜನೆಮಾಡಿ ಒಂದು ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿನ ದುಷ್ಕಾಳ ನಿವಾರಣೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಿನ್ನವಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ವಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ನೀರಾವರಿಯೋಜನೆಯಾದರೆ ಬಾಗೆ ವಾಡಿ ಒಂದೇ ತಾಲ್ಲೂಕು ಇಡೀ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಬಲ್ಲದು. ಬಿಜಾಪುರದಲ್ಲಿ ಈಗ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಫ್ಯಾಬ್ರಿಕೇಟಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಯೊಂದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅಲ್ಲಿನ ರೈತಾಪಿ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಒಕ್ಕಲಿತನ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನೂ ಒದಗಿಸುವ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯಕ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು 6-8 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆಯವ್ಯಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣ ಯೋಜನೆಯದೆಯೇ ಅಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿ ಬಾವಿಗಳ ಸಲುವಾಗಿ 30-40 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಒಕ್ಕಲಿತನಕ್ಕೊಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡ ಕೊಟ್ಟು ತಕ್ಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಹ ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಬಿಜಾಪುರದ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇತ್ತ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನ ರಸ್ತೆಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ, ಮದ್ದೂರು ಮುಂತಾದ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ರಸ್ತೆಗಳಷ್ಟು ನಮ್ಮ ರಸ್ತೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಂತೂ ಜನರಿಗೆ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡುವುದು ದುಸಾಧ್ಯವೇ. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಯಾವ ಭಾಗದಿಂದ ಬರುತ್ತಾರೋ ಅಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೂರ ಹೊಳೆಗೆ ಕಂದವಳ್ಳಿ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಸೇತುವೆಯಿಲ್ಲ. ಮೋಟಾರು ವಾಹನಗಳ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಅದು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಆಗಲಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಇಂಥ ದುಷ್ಕಾಲ ಬಂದಕೂಡಲೆ ಏನಾದರೊಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟರ ಡಿವಿಜನ್ ಸ್ನೇಹಿ ಎರ್ಪಡಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಎಷ್ಟು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನಾನು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ: ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಗಳುಂಟಾದೆಯೇ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಇತರಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಕಷ್ಟಗಳಿರಬಹುದು. ನಾವು ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿವೆ. ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಭಾಗಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲ ಏರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಯಾವುದನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆ ಕೊರತೆಯಿದೆಯೋ, ಎಲ್ಲೆ ತೊಂದರೆ ಸಂಭವಿಸಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವೆಡೆಗಳು ನಮಗಿಂತ ಹೀನಸ್ಥಿತಿ ಯಲ್ಲಿವೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ನಾನಾಕಡೆಗಳ ಭೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯೇನಿದೆಯೆಂಬುದು ಬರೀ ಕಾಗದಪತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದರಿಂದಲೇ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡುವುದರಿಂದ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಿದೆ. ಯಾವ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಬೇಕಾದರೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಸಭಾಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆರಾ ಇಂದಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇಂದ್ರ ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರುವಂತೆ ಸ್ಟೇಟ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್ ಪೋರ್ಟ್ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಫ್ರೀ-ಪಾಸುಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಹೊತ್ತು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಈ ಸಭೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಈ ಅನುಕೂಲವೊದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಸಭೆಯ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವರು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಗಳುಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಟೀಕೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ವಿಷಯ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಜಮೀನೂ 20-30 ಎಕರೆಯಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾತ್ರ ಬಹಳ ಕಡಮೆ. ಭೂಮಿ ಫಲವತ್ತಾಗಿರಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯಾಡಿ ದರೆ ಇಡೀ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ದವಸ ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಬಾಗೆವಾಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಹತ್ತಿ, ಸೇಂಗಾಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ. ಉತ್ತರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ತಂದಾಕು ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಇಂಥ ಫಲವತ್ತಾದ ಪ್ರದೇಶವಿದ್ದರೂ ಯಾವುದೊಂದು ಸರಿಯಾದ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಯಿಲ್ಲದೆ ನಮಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ದುಷ್ಕಾಲ ಒದಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರಿಯಾದ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಫಲವತ್ತಾದ ಜಮೀನುಗಳ ಪೂರ್ಣ ಸಲವನ್ನು ಹೊಂದುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಒಕ್ಕಲಿತನ ಸಮಸ್ಯೆಯಷ್ಟೇ ಪ್ರಬಲವಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ನೇಕಾರರ ಸಮಸ್ಯೆ. ಅವರು ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ವಲಂಬಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನೇಕಾರರು ತಯಾರುಮಾಡಿದ ಮಾಲುಗಳಿಗೆ ಇಂತಿಷ್ಟು ಸರಿಯಾದ ಧಾರಣೆ ದೊರೆಯದೆ ಆ ಜನ ಕೇವಲ ದುಸ್ಥಿತಿಗೀಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹರಿಜನರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಇರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಸಹಜವಾದ ಅಂಶ.

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ವೈ. ಪಾಟೀಲ್)

ಅವರು ಒಂದು ತಾತ್ವಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆರೀತಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದೇ ಏನಾ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹರಿಜನೋದ್ಧಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಅನೇಕ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನೇಕ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಪ್ರಶಂಸನೀಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಹರಿಜನರ ಸಲುವಾಗಿ ತಿರಸ್ಕಾರ ಭಾವನೆಯೇನೋ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಕಡಮೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಹರಿಜನರ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಹರಿಜನರ ಶಿಕ್ಷಣೋದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಾಡಿಗೆರೂಪವಾಗಿ ಯಾದರೂ ಕೊಡಬಹುದು. ಬೊಂಬಾಯಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹರಿಜನೋದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಗ್ರಾಮಗಳಿಂದ ಕಾಲುಭಾಗದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ವಸೂಲುವಾಡಿ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಗ್ರಾಂಟು ರೂಪವಾಗಿ ಪಡೆದು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಜಾ ಪುರ ಮತ್ತು ಬೆಳಗಾಂ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಸ್ಕೂಲ್ ಬಲಿಂಗ್‌ಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಹೇಳಿದ ಅಂಶಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿಸಿ, ಅರ್ಥಸಚಿವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಈ ವರ್ಷದ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಿ ವಂದಿಸಿ, ಮತ್ತು ತಮ್ಮನ್ನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ.ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ (ಚಿಕ್ಕನಾಯಕನಹಳ್ಳಿ). — ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರುವ ಇಳಿತಾಯದ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಅಥವಾ ಡಿಫಿಸಿಟ್ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಏನಿದೋ, ಆ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು “A great disappointment” ಎಂದರೆ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿರಾಶಾದಾಯಕವಾದ ಒಂದು ಬಡ್ಜೆಟ್ ಆಗಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದೆಯೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಮೈಸೂರು ತನ್ನ ಪ್ರಗತಿಪರವಾದ ಅನೇಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ. ಈಗ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ ಯುದ್ಧಾನಂತರ ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಅವುಗಳಮೂಲಕ ಸಂಪಾದನೆಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇಂತಹ ಇಳಿತಾಯದ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನುನುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಇದು ನಮ್ಮ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ರಾಯರುಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಾರೆಂದೇ ಹೊರತು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಪ್ರವೀಣರಾಗಲಿ ಮೈಥ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ನಿಪುಣರಾದ ಡಾಕ್ಟರುಗಳಾಗಲೀ ಇಲ್ಲ—ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಭವ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವ ಮಂತ್ರಿಗಳಿರುವುದೇ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಒಂದಲ್ಲ, ಹತ್ತಲ್ಲ, ನೂರಲ್ಲ, ಸಾವಿರವಲ್ಲ—ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಸ್ಯಾಂಡರ್ಸ್ ಇವೆಯೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಕೊಡುವ ಅಲ್ಪಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೆಲವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. 1953ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಸೋಪ್ ಪ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಏಜೆನ್ಸಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಸಾರಿ ಅಷ್ಟೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಾರ್ ಫಾರ್‌ಮಾಡಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಗ ಸುಮಾರು ಶೇ.71 ಯಷ್ಟು ಕಮಿಷನ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. 1956ನೇ ಇಸವಿ ಅಕ್ಟೋಬರ್‌ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕಮಿಷನ್ ಸುಮಾರು ಶೇ. 21

ಭಾಗದಷ್ಟು ಕಡಿಮೆಮಾಡಿ, ಶೇ. 5 ರಂತೆ ಅಷ್ಟೇ ಕೆಲಸ ಕಾರ್‌ಫಾರ್ ಮಾಡಿ ಡಿಸ್‌ಪೋಜ್‌ಮಾಡದೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಸುಮಾರು ಐದಾರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ಬಾಬಿನಿಂದ ಲುಕ್ಕಾನು ಆಗಿದೆ. ಇದು ಬಹಳ ವಿಷಾದಕರವಾದ ಸಂಗತಿ. ಈಗ ಭದ್ರಾವತಿಯಲ್ಲಿ ಫೆರ್ರೋಮ್ಯಾಂಗನೀಸ್ ತಯಾರುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ಶೇ. 40 ಅಥವಾ ಶೇ. 45 ಭಾಗದಷ್ಟು ಮ್ಯಾಂಗನೀಸನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಶೇ. 25 ಭಾಗದಷ್ಟು ಮ್ಯಾಂಗನೀಸ್ ಕಿಟ್ಟಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಲೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದುಸಾರಿ ಪಿಗ್ ಐರನ್‌ನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿದರು ಜಪಾನಿಗೆ 10—12 ಸಾವಿರ ಟನ್‌ಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಟನ್ನಿಗೆ ಶೇ. 30 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕಡಮೆ ದರದಲ್ಲಿ ಮಾರಿದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ವೇನು ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ, ಅದರಲ್ಲಿ 2% ಫಾಸ್ ಫರಸ್ ಸೇರಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು, ಅಷ್ಟೊಂದು ತಯಾರಾಗುವವರೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಅಡಳಿತದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಬಹಳ ವಿಷಾದಕರ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹಿಂದಿದ್ದ ಥೇರ್ಮನ್ ಬೈರು ಮಾಡಿದ ಲುಕ್ಕಾನಿನ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳೊಡನೆ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಲ್ಲಿ, ಅವರಿಂದಾದ ಲುಕ್ಕಾನನ್ನು ಅವರಿಂದ ವಸೂಲುವಾಡಿ ಸರಿಹೊಂದಿಸುವಷ್ಟು ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆಯೇ? ಹೀಗೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಯಿಂದಲೂ 2-3-4-5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಲುಕ್ಕಾನು ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ನನ್ನ ಮೇಲ್ನೀಯ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದರು. ನನಗೂ ಆ ವರ್ತಮಾನ ಬಂದಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಈಗ ಹಿಂದಿನಗಿಂತಲೂ ಚಿನ್ನದ ಕಳ್ಳಸಾಗಾಣಿಕೆ ಕೆ.ಜಿ.ಎಫ್. ನಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ತನ್ನ ಅಡಳಿತವನ್ನು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಆರಂಭದ ಶಿರಾಗಲಿ (Opening Balance) ಆಕೆಯಲ್ಲಿ ಶಿರಾಗಲಿ (Closing Balance) ಇಲ್ಲದೆ ಈ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದರಿಂದ Ruled are the sheep and rulers have become wolves ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಕುರಿಗಳು, ಆಳುವವರು ತೋಳ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಅನ್ಯಾಯ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇಂತಹ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ನಾವು ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಇದನ್ನು ವಿಧಿಯಲ್ಲದೆ ಈಗ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಪೊಟಾಟೋ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಾಟೀಜ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರದಷ್ಟು ಬಾಟಲ್‌ಗಳಮೇಲೆ ಟಿಂಚರ್ ಮತ್ತು ಸ್ಟಿರಿಟ್ ಎಂಬ ಲೇಬರ್ ಹಾಕಿ ಮಾರಿದ್ದಾರೆ. ಟಿಂಚರ್ ಬೆಂಜಾಯಿಕ್ ಎಂದು ಲೇಬರ್ ಹಾಕಿ ಎಷ್ಟೋ ಬಾಟಲ್‌ಗಳನ್ನು ನೆರೆಹೊರೆಯ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಕಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಪೊಲೀಸಿನವರು ಮತ್ತು ಗೃಹ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಇರುವ ಇಂತಹ ನಗರದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ

ಎಷ್ಟು ದಿಟ್ಟತನದಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಇಂತಹ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬುದೂ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ನಾನು ವಿಧಾನಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಗಿ ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ: ಪ್ರಥಮ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗೋಸ್ಕರ ಹಿಂದೆ ಕೂಡಿಟ್ಟಿದ್ದಂಥ ರಿಸರ್ವ್ ಹಣವೆಲ್ಲಾ ಹೋಯಿತು. ಗ್ರೊ ಮೋರ್ ಫಂಡ್ ಸ್ಕ್ರೀಂನಿಂದ ಆಹಾರಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲು ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೈಮುಗಿದು ಕೇಳಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈಗ ಬಂದಿದೆ. ಅವರು ಕೊಟ್ಟರೆ ತನ್ನಿತ್ತೇವೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ. ನಿನ್ನೆ ದಿವಸ ಬೆಳಗಾಂನಿಂದ ಒಂದು ಕಾಗದ ಬಂದಿದೆ. ನುಮಾರು ಹತ್ತಾರು ಸಾವಿರ ಮೂಟೆಗಳ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳು ಬೆಳಗಾಂನಿಂದ ಗೋವಾಕ್ಕೂ, ಹಾಗೆಯೇ ಗೋವಾದಿಂದ ಪಾಕಿಸ್ತಾನಕ್ಕೂ ಹೋಗಿವೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಹತ್ತು ಮೂಟೆಗಳಲ್ಲ ನೂರು ಮೂಟೆಗಳಲ್ಲ, ಬೇಕಾದರೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಮೂಟೆಗಳಷ್ಟು ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಿ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಆಹಾರದ ಅಭಾವವಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಆಹಾರದ ಅಭಾವವನ್ನು ನೀಗಿಸಲು ಒಂದು ತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಅದೃಶ್ಯತೆ ದಕ್ಷತೆ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಅಭಾವ ಒದಗಿತು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅವಮಾನದ ಸಂಗತಿ ಏನಿದೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ನಾನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ಯಾಟರ್ನ್ ಆಫ್ ಸೊಸೈಟಿಯ ತತ್ವವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂದು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಒಂದೊಂದು ರೀತಿ ಹೇಳಿದರು. ಈ ತತ್ವವನ್ನು ಯಾವ ಮಹಾರಾಯನು ಕಂಡುಕೊಂಡನೋ? ಒಂದು ಕಡೆ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. "It is the socio-economic policy of the Government. What does it mean? It means economic security, economic equality, and control of public funds by authorities. That is the socio-economic policy of the Government". ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ಯಾಟರ್ನ್ ಆಫ್ ಸೊಸೈಟಿಯ ತತ್ವವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾ, ಅಮೇರಿಕಾ ಅಥವಾ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಈ ದೇಶಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ಯಾಟರ್ನ್ ಆಫ್ ಸೊಸೈಟಿಯ ತತ್ವದ ಪ್ರಕಾರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇವರ 14ನೆಯ ವರುಷದವರೆಗೂ ಅಲ್ಪ ಪುಸ್ತಕವನ್ನೂ ವಿಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಅಮೇರಿಕಾ ಕ್ಯಾಪಿಟಲಿಸ್ಟ್ ಇರತಕ್ಕಂಥ ದೇಶ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ.—ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾವನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ನಾವು ಅವರ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಈ ದಿನದ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ವಯಸ್ಸಾ ದವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಯಾರಿಗಾದರೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಖಾಯಿಲೆ ಬಿದ್ದರೆ ಬೆನಿಫಿಟ್ ಕೊಡು

ತ್ತಾರೆ, ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೆ ನೈಲ್ಡ್ ಸಹಾಯ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಈ ದಿವಸ ಭಾರತದ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ ವಿಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನೊದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ನಾಚಿಕೆಗೇಡು. ಈಗ ಮೂರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು 369 ಸ್ಕೂಲಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಸ್ಕೂಲಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಯಾವ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಯೋ, ಯಾವ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಯೋ, ಯಾವ ಊರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಅನುಮಾನವಿದೆ. ಈಗಿನ ವಿಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದೆಯೆಂದು ನೋಡಿದರೆ ತೃಪ್ತಿ ಕರವಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾರೂ ಕೂಡ ತಮಗೇನು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿದೆ, ದೇಶದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೇನಿವೆ, ಅವನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ವಿಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಪೇಟ್ರಿಯಾಟಿಸಂ. ಇದನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ 24 ಸಾವಿರ ಜನ ಈಸಲ ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕುಳಿತಾಗ ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆಯನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ 260 ಜನ ಮಾತ್ರ ಬರೆದರು, ಅದರಲ್ಲಿ 160 ಮಂದಿ ಬರೆದುದು ಮಾತ್ರ ಸರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಈಗಿನ ವಿಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಹೀಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರೇಮವೆಂಬುದು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿದೆಯೆಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಎಷ್ಟು ಮಾರ್ಪಾಡಾಗಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು; ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯದು ಡಿಸಿಪ್ಲಿನ್. ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕೂರದೆ ಸ್ಟ್ರೈಕ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹುಡುಗರು ಈ ರೀತಿ ವರ್ತಿಸುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಇಲ್ಲ. ಮೂರನೆಯದು ಜ್ಯುಡಿಸಿಯಲ್ ಥಿಂಕಿಂಗ್. ಯಾವುದಾದರೂ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು ಎಂದು ವಿಮರ್ಶಿಸಬೇಕಾದ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕನೆಯದು ಸೈಂಟಿಫಿಕ್ ವರ್ಕಿಂಗ್. ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಬಂದು ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಹೇಗೆ ಆದೇಕೋ ಹಾಗಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿಲ್ಲ. ವಿಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸುಧಾರಣೆ ಎಂದು ಒಂದು ರೀತಿ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸುಧಾರಣೆ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಹೊಸ ಸರ್ಕಾರದ ಹುಕುಂ ನೋಡಿದರೆ, they have murdered the education since the last two years ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆರು ತಿಂಗಳಿಂದಲೂ ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ, ರಜೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಭೂದಾನ, ವಿಧ್ಯಾದಾನ ಎಂಬ ಹೊಸ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟು ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹದಗೆಟ್ಟಿದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ದಕ್ಷತೆಯಿದೆಯೆ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ದಕ್ಷತೆಯೆಂಬುದು ದೇಶದಿಂದ ಅಳಿಸಿ ಹೋಗಿದೆ. ವಿಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪ್ರವೀಣರು ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಿಕ್ಟರ್ ಆಗಿರುವ ಅನೇಕ ಡೈರೆಕ್ಟರುಗಳಿದ್ದಾರೆ, ಅವರನ್ನಾದರೂ ಕೂಡಿಸಿ ಸಮಿತಿಮಾಡಿ ಸಲಹೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅಥವಾ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಹೊಸ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನಾದರೂ ಅನುಸರಿಸಿ ಸರಿಯಾದ ವಿಧ್ಯಾ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಬಹುದು.

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ)

ಹೀಗೆ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸರಿಸಿ ಯೋಗ್ಯ ರೀತಿಯ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡದಿರುವುದು ನಮ್ಮ ದುರಾದೃಷ್ಟಿ. ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಪರಿಣತನಾಗಿರುವಾಗ ಅವನಿಗೆ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಅಧಿಕಾರ ಪದವಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಥವಾ ಬೇರೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಅಡ್ಡಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಆಫೀಸರನ್ನೋ ಅಥವಾ ಇನ್‌ಫೋರ್ಮ್‌ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿರುವವರನ್ನೋ ಅಥವಾ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್‌ನಲ್ಲಿರುವವರನ್ನೋ ಡಿ. ಪಿ. ಐ. ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳ ಅನುಭವ ಪಡೆದಿರುವವರಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹೊರಗಿನವರು ಬಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆ ಅನುಭವ ಸಹ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಿಯಮವು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲದಿರುವುದು ಅವಮಾನಕರ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ನಾನು ಒಮ್ಮೆ ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಇಬ್ಬರು 'ಇದೇನು ಅನ್ಯಾಯ, ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ನಾಯಕನಿದ್ದೂ ಆತನಿಗೆ ಸಹಾಯಕರಾಗಿ ಏಳು ಮಂತ್ರಿಗಳಿರುವಾಗ ಅದೇ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ನಾಯಕನಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ನಾಯಕರನ್ನು ಉರುಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವಿರುವ ಕಡೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೂ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ' ಎಂದು ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನನಗದು ಸಂಬಂಧಪಡದಿದ್ದರೂ ನಾನು ಮೈಸೂರಿನವನಾದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಮುಖ ಪೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಒಬ್ಬ ನಾಯಕನ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಂಡು ಒಳಗೇ ಆತನ ವಿರುದ್ಧ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದು ಎಂಥ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ? ಅಧಿಕಾರ ಲಾಲಸೆಯಿಂದ ಮನಬಂದಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಹೇಗೆ? ದೇಶವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದು ಈ ರೀತಿಯಿದೆ. ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆ, ದೇಶದ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆ, ವನ್ನೇನು ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿವೆ, ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯವೇನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾಲ ಇದು. ಸಹಸ್ರಾರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿ ಭವ್ಯ ಭಾರತವನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಟ್ಟಬೇಕು, ಯಾವ ರೀತಿ ಜನರ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯೂ, ಗುಮಾಸ್ತೆಯೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದೇಶಪ್ರೇಮದಿಂದ ನಮ್ಮ ನಾಡನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯ ಬರುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಸಮನೆ ಹತ್ತಾರು ಪೌರಾಹಾಕಿ ಸಾವಿರಾರು ಸ್ತ್ರೀಮಂಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಐದು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಐದು ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿವೆ, ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ಬಂದಿತ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಹುಳಿಯಾರು ಹೋಬಳಿ ಮೇಗಲ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಹಣ ಡಿಪಾಜಿಟ್ ಮಾಡಿ ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ಡ್ ಪೋಸ್ಟ್ ಮೂಲಕ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದರೂ ಇದುವರೆಗೂ ಜವಾಬೇ ಇಲ್ಲ. ಕೆಂಕರೆ

ಗ್ರಾಮದವರು ಮೂರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕಟ್ಟಿ ಐದು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಇದುವರೆಗೂ ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಒಂದು ಕಾಗದ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಿದೆ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. 1,200 ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಿದೆ, 100 ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದರು. ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾದ ಸರ್ಕಾರವಿರುವಾಗ ಇಷ್ಟು ಕಡಮೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸರ್ಕಾರ ಇದೆಯೆ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯೇಟ್‌ನಲ್ಲೇ ಜವಾಬು ಕೊಡುವ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಏಕೆ ಜವಾಬು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೋ ತಿಳಿಯದು; ಇಂಥ ನಿಶ್ಚಿತ್ತಿಯಿರುವ ಸರ್ಕಾರವಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರುವ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆ, ಹೇಗೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ. ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು tax free ಬಡ್ಡೆಟ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಇಂಥ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಹೋದರೆ when the ruled are sheep the rulers become wolves ಎಂಬಂತಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣ ಮುಕ್ತಾಯಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ದ್ರಾ. ಅಂ. ನಾಗನಗೌಡ (ಹೊಸಪೇಟೆ).—ನಭಾ ಪತಿಗಳೇ, ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಹಣ ಕಾಸಿನ ಸಚಿವರನ್ನು ನಾನು ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಟ್ರಾಕ್ಟಸಿಷನ್ ಸ್ಟೇಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಜಿಲ್ಲೆಗಳು ಬಂದು ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಡ್ಡೆಟ್ ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಕಷ್ಟಗಳಿರುತ್ತವೆಂಬುದು ತಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಪರಿಚಯವಿರಬೇಕು. ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯೊಂದು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆ ಜಿಲ್ಲೆಯೊಂದರ ಹಣಕಾಸಿನ ಖರ್ಚು, ಜಮಾ ಮುಂತಾದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಅದಂತೆ ಹತ್ತು ಹೊಸ ಜಿಲ್ಲೆಗಳು ಬಂದು ಸೇರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಅಂಕಿಗಳು ಸಿಕ್ಕುವುದು ಕಷ್ಟವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಮದ್ರಾಸಿನ ರಾಗಲ, ಬೊಂಬಾಯಿನ ರಾಗಲ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಲೆಕ್ಕವಿಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಇದ್ದಿಲ್ಲ; ಇದು ನಿಜವಾದ ಮಾತು. ಏಕೆಂದರೆ ಹಾಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಇಡಬೇಕಾದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳಲ್ಲೇ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿ ಒಂದು ಬಡ್ಡೆಟ್ ತಯಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಈ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೋದ ವರ್ಷದ ಅಂಕಿಗಳಾಗಲ ಹಿಂದಿನ ಮೂರು ವರ್ಷದ ಲೆಕ್ಕಗಳಾಗಲ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ Actuals for the previous year ಎಂದಿರುತ್ತದೆ, account for the present year ಎಂದಿರುತ್ತದೆ.

5 P.M.

ಈಗಿನ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ Accounts for the previous year and accounts for the present year ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಹಿಂದೆ ತಯಾರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಬಡ್ಡೆಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು-ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಲೆಕ್ಕಗಳಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಂದಿನ ಆಡಳಿತ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಆ ತಪಶೀಲುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದಿರುವುದರಿಂದ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ಇದನ್ನು

ಒಂದು ದೋಷಾರೋಪಣೆಯನ್ನಾಗೇನೂ ಎಣಿಸು ತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ತಪಶೀಲಗಳಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಯಾವ ಯಾವ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಮೊಬಲಗನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗಿದ್ದಿತು, ಯಾವ ಯಾವ ಇಲಾಖೆಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಮೊಬಲಗನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿತ್ತು ಈಗಷ್ಟು ಮೊಬಲಗನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ, ಇದೇನು ಮೊದಲು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಈಗ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ತುಂಬ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಆ ವಿವರಗಳೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವರ್ಷ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವುದೆಂದರೆ, ಹೊಸ ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳಿಗೂ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸುವಂಥ ಯೂನಿಫಾರಂ ಸ್ಕೇಲ್ ಆಫ್ ಪೇ ಮತ್ತು ಯೂನಿಫಾರಂ ಟರ್ನ್ ಆಫ್ ಸರ್ವಿಸ್ ವಿಚಾರ. ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಾನು ನಮ್ಮ ಬಳ್ಳಾರಿ ಪ್ರದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿ ದ್ದಿದೆ. 1953-54ರಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ನ ಆಫ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಆದ ಒಂದು ವರ್ಷದ ತರುವಾಯ ಆಗಿನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಹುಕುಮನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಯೂನಿಫಾರಂ ರಾಸ್‌ನ್ನು ಹೊಸ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಬಳ್ಳಾರಿ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಿದಾಗ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದಂಥ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ಮತ್ತು ಸರ್ವಿಸ್ ರೂಲ್ಯುಗಳನ್ನು ಬಳ್ಳಾರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಆ ಬಳ್ಳಾರಿ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಿಸ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಬಳ ಬರುತ್ತಿದ್ದವರಿಗೆ ಆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಪರ್ಸನಲ್ ಆಲೋಯರ್ಸ್ ಎಂದು ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಡಿ ಅದರ ಇತರೆ ಟಿ. ಎ. ಮತ್ತು ಆಲೋಯರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಮೈಸೂರಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮುಖಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿದರು. ಇದರಿಂದ ಬಳ್ಳಾರಿ ನೌಕರರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾನಿಯಾಯಿತೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಬಳ್ಳಾರಿ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಿದಾಗ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿದ್ದುವು. ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕಡಮೆ ಇದ್ದದರಿಂದ ಆಗ ನಾವು ಮೆಜಾರ್ಟ್ ಸದಸ್ಯರಂತೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಹತ್ತು ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಮತ್ತೆ ಹೊಸದಾಗಿ 9 ಜಿಲ್ಲೆಗಳು ಸೇರಿರುತ್ತವೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದವರು ತಾವೇ ಅಲ್ಲವೇ ?

ಡಾ|| ಆರ್. ನಾಗನಗೌಡ.—ಅಲ್ಲ, ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅವರು ಸರ್ಕಾರದ ಭಾಗ ಆಗಿದ್ದರು.

ಡಾ|| ಆರ್. ನಾಗನಗೌಡ.—ನಿಜ, ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಜವಾಬ್ದಾರರೇ. ಈಗ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈಗ ಪೇ ಮತ್ತು ಆಲೋಯರ್ಸ್‌ನ ಯೂನಿಫಾರಂ ಮಾಡುವಾಗ ಸಹಜವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಮೈಸೂರಿನವರ ಜೊತೆಗೆ ತರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭ ಉಂಟಾದರೆ

ಆಗ ಬಳ್ಳಾರಿಯವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟ ನಿವಾರಣೆಯಾಗಬಹುದು ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಎಷ್ಟೋ ಕಷ್ಟ ಈಗಾಗಲೇ ನಿವಾರಣೆಯಾಗಿದೆ.

ಡಾ|| ಆರ್. ನಾಗನಗೌಡ.—ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾಕ್ಯ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

“Evolution of satisfactory pay scales and service conditions are *sine qua non* for promotion of contentment among the Government employees” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ತರುವಾಯ “contentment lies in the efficiency and devotion of services. ನನಗೆ ಈ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಯಾವ ಒಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಒಂದು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕಾಗಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಕರ್ಯ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದೆ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗುವವರೆವಿಗೂ ಕಾದುಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಯಾರು ನೌಕರಿಯಲ್ಲ ಇರುತ್ತಾರೋ ಯಾರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಎಫಿಷಿಯೆನ್ಸಿ ತೋರಿಸಬೇಕಾದುದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದ ನೌಕರರಿಗೆ ಈ ಸಭೆಯವರು ಇದನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದರೂ ತಪ್ಪಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪಾನಿನೋಡ ಇಲಾಖೆ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಎರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು ದೇಶಾದ್ಯಂತವೂ ಪ್ರೋಟೆಸ್ಟ್ ಆನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು ಎಂದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಕೆಲಸ ನಡೆಸಲು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ 20 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರೋಟೆಸ್ಟ್ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರೋಟೆಸ್ಟ್ ನಡೆದಿದೆ. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿ ಭಾಗಕ್ಕೆ ತಂದಿಲ್ಲ. ಮಿಕ್ಕ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಪ್ರೋಟೆಸ್ಟ್ ತರಬೇಕೆ ಬೇಡವೇ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಈಗ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪ್ರೋಟೆಸ್ಟ್ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ತಂದಿದ್ದಾರೋ ಅಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಎಫಿಷಿಯೆಂಟಾಗಿ ಎನ್‌ಫೋರ್ಸ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ. ಪ್ರೋಟೆಸ್ಟ್ ತರುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರಿಯಾದ ಹುಕ್ಕುಂಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಆ ಹುಕ್ಕುಂಗಳಿಗೆ ಈ ಇಲಾಖೆಯವರು ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಇನ್ನಿತರ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಇದ್ದ ಗೌರವ ಸಹ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾ ಮತ್ತು ಆರ್ ಮತ್ತು ಸೇಫ್ಟಿ ಇದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಜನರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೊರಡಿಸುವ ಹುಕ್ಕುಂಗಳಿಗೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳು ಗೌರವ ಕೊಟ್ಟರೆ ದೇಶ ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರೋಟೆಸ್ಟ್ ಎಫಿಷಿಯೆಂಟಾಗಿ ಜಾರಿ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಹುಕ್ಕುಂಗಳಿಗೆ ಇದ್ದಂಥ ಗೌರವ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಎಫಿಷಿಯೆನ್ಸಿ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

(ಡಾ|| ಅರ್. ನಾಗನಗೌಡ.)

ಸುತ್ತೇನೆ. ಶಾಂತಿ, ನಮ್ಮದಿ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಯಾವ ದೇಶವೂ ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿನ 2-3 ಸೆಷನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಇರಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟು ಬೂನಿ ಕೇಸುಗಳು ಆಗಿವೆ. ಆದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಪತ್ತೆಯಾಗಿವೆ, ಎಷ್ಟು ಕನ್ವಿಕ್ಟ್‌ಗಳು ಆಗಿವೆ ಎಂಬ ಕೆಲವು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾ ಮತ್ತು ಆರ್‌ಎಸ್‌ಎಸ್ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಗಳು ಏನೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ಬಹಳ ಜಾಣತನದಿಂದ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಬಡ್ಡೆಟ್ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ತೆರಿಗೆಗಳಿಂದ ಸುಮಾರು 3 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ನಮ್ಮ ಆದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಪೀಗ್ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಬಾರದು ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶವಲ್ಲ. ಈಗ ತಾವು ಯಾವುದೇ ಹೊಸ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಿಧಿಸಿದರೂ ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇದ್ದವರ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯ ಬರುವವರ ಮೇಲೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆದರೆ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಿಚಾರ ಹಾಗಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಯಾರು ಒಂದು ಬೆಳ್ಳಾಳ್ಳಿ ಖರೀದಿ ಮಾಡಿದರೂ ಅವನ ಮೇಲೆ ಈ ತೆರಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಬಡವನಾದರೂ ಒಂದು ಗಜ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಈ ತೆರಿಗೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. 100 ರೂಪಾಯಿ ಪೀತಾಂಬರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡವನ ಮೇಲೂ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ ಹಾಕುವಾಗ ಅಥವಾ ಹೊಸ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಿಧಿಸುವಾಗ ಇದನ್ನು ತೆರಲು ಯಾರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅಂತಹವರ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಬೀಳುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನನ್ನ ನೋಚನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಈ ಸೇಲ್ಸ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಫಿನನ್ನು ರಾಷನ್‌ಕಾರ್ಡ್ ಮಾಡುವಾಗ ಒಂದು ಯೂನಿಫಾರಂ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಫಿನ ಇರಲಿ ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇಷ್ಟು ಹಣ ಬರುತ್ತದೆಂಬ ಅಂದಾಜುಮಾಡಿದೆ.

ಡಾ|| ಅರ್. ನಾಗನಗೌಡ.—ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರುವುದು ಡೆಫಿಸಿಟ್ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟು. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಎರಡನೆ ಮಂಡಿಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಯೋಜನೆಗಾಗಿ ಇಡಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಐದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಫಿನನ್ನು ಆಗುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಭದ್ರಾವತಿ ಐರ್ನ್ ಅಂಡ್ ಸ್ಟೀಲ್ ವರ್ಕ್ಸ್, ಮತ್ತು ಹೊಸ ಇರಿಗೇಷನ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಬೇಕಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಡೈಸಿನೇಜು ಸ್ಕೀಮುಗಳಿಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ರೆವೆನ್ಯೂ ವಿಭಾಗದಿಂದ ತರುವುದು ತಪ್ಪು ಎಕೆ ನಾಮಿಕ್ಸ್ ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇಂತಹ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೆ ಸಾಲವನ್ನು ಎತ್ತಬಹುದಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಈ ಸಾಲವನ್ನು ಹತ್ತು, ಇಪ್ಪತ್ತು, ಮೂವತ್ತು ಅಥವಾ ನಲವತ್ತು ವರುಷಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತೀರಿಸಬಹುದು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

(Mr. SPEAKER called Sri M. RAMAPPA)

Sri N. RACHIAH (Hunsur-S. C.).—One submission Sir, The other day when the House was debating the Motion of Thanks, you were pleased to say that many Congress Members had not spoken and many members on the Opposition had spoken. In view of that, you may give more chances to the Congress members to speak on the Budget.

Mr. SPEAKER.—I have my own plan. I am trying to give a chance to everybody. I would not have called upon Sri Ramappa but for the fact that he is suffering from influenza which is contagious. I wanted him to speak and go away. (Laughter).

*Sri M. RAMAPPA (Harihar).—Mr. Speaker, Sir, though this Budget has been prepared in a very hasty, thoughtless manner, the speech in support of this deficit Budget was very cleverly made. I would like to bring to the notice of the House one sentence from the Budget speech. Supporting this Budget, the Finance Minister says: "A careful study of the Budget will reveal that the revenue deficit is mainly on account of the plan expenditure". Because of the Plan, the Budget is deficit he says. Was this plan expenditure not there for the last five years? Is this a new feature which has cropped up only this year? Did not the Minister know that there would be an expenditure of 8 crores or so? So, the fact that it is entirely due to the plan expenditure is false; it is only a pretext.

Sri T. MARIAPPA (Minister for Finance).—Perhaps, the Hon'ble Member is not aware of the technique of budgeting. Plan expenditure is an expenditure spent on development works. If that had not been included in the Budget, there would not have been this deficit at all. It would have been a balanced Budget.

Sri M. RAMAPPA.—My point is, whether the Minister was not aware that the plan expenditure should be included in the Budget.

Then, the Finance Minister says that the financial position of the State is sound, in spite of the deficit Budget.

Sir, I have yet to read a thesis in economics or budgetting where a deficit budget is accepted or advocated. I can understand deficit budget of the Central Government and not a deficit budget of a State. My friend on the other side was saying that it is a taxless budget. I am very sorry to say that even the daily papers of outstanding nature have classified it as a taxing Budget. It is full of taxes. According to the Finance Minister himself, as a result of the uniform taxation laws, he would get about three crores of rupees. I am sure the Government is very particular about stepping up the scale so that they may get not three crores but even five or six crores. I am sure that Government are envisaging a taxation policy of getting nearly 6 crores of rupees. But they do not want to say it as 6 crores, because there would be a lot of criticism from the public. The object of the Government in saying that taxation would be rationalised is to enhance taxation. It may be salestax or motor-vehicles tax, they want to bring it to the highest level wherever that highest level is prevailing now. So far regarding the Budget.

I would like to make some remarks regarding the statement that 33 per cent of the Budget is allotted for education. Sir, in old Mysore about 2 crores, subject to correction was being spent on primary education. I learn that the system of primary education in Mysore, as it is to-day, is really hopeless. I am giving this information in consultation with educational experts. There is a very urgent necessity to reform the primary education in the State. The strength of the Inspectorate of primary education is really very very poor as many of us know. As a matter of fact, they will not have the necessary time to visit all the schools in the taluk. For a taluk consisting of roughly 100 villages there will be only one Inspector and it would be impossible for him to visit all the schools.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—I think it is not correct Sir. So far as I know, there is an Inspector for each circle.

Sri M. RAMAPPA.—So, I request the Government to seriously think about primary education, consult educationists and see that they improve the system of primary education because it is the foundation of higher education.

Coming to Police, the huge amount allotted to the Police should be justified. Of course, I do not want to deny what is due to it. We must at any rate try to improve the Police. If the Constables and the Jamedars take it into their heads to make prohibition a success, it is possible to make it a success. It may be argued that in no other country has it become successful and so it will not be a success in India also. With my short experience of 8 years as a mofussil lawyer I feel that it will be possible to make it a success if the Sub-Inspectors and Police Constables work sincerely. The Government will have to think over this matter very seriously and in my opinion it is very necessary that they should consult non-official members of outstanding merit and sincerity. I do not mean to say that the Opposition should be represented on the committee which they may appoint in this connection. I know there are very sincere people among the Congress, especially among the youngsters in the Congress. I would request the Government to appoint a committee at the district level to seriously think about this matter and to see how prohibition can be made a success in the areas where it is already introduced. I would also request the Government to introduce prohibition throughout the State. There is no justification for not introducing prohibition in areas which are today wet.

I would like to suggest an economy in the Police Department. I know the nature of the work of Inspectors in all the taluks but I do not know the nature of their work in cities. Their duty is only to take up investigation when there is a heinous offence or a murder or a robbery. There will be only about three or four such cases in a year in a taluk. So, their other work is administrative work. No Inspector will have any other work except attending office. The work is

(Sri M. Ramappa)

really done by the Jamedars, Sub-Inspectors and Constables who are entrusted with law and order and other work. I therefore, think that posts of Inspectors in taluks should be abolished. Nothing will happen if those posts are abolished. That is the conclusion I have come to as a result of my short experience of 8 years. When there is a murder case they go to the court and when they are in the taluk, they go to the office in the evening and attend clubs. They do no other work except that. I request the Government to take this seriously and see that these posts are abolished at the taluk level.

I now come to the Public Works Department which Sri Rajagopalachari characterised as "Enemy No. 1". Every one knows that there is corruption in this Department and we should not hide this matter. If the Government is very serious, if all the members of this House are very serious about it, I am sure that not less than Rs. 50 lakhs can be saved in a year. There are some very good friends of mine in this Department. It is very difficult to say who is corrupt and who is not corrupt. If the Government is serious about it, I am prepared to give their names. Even the clerks have built many houses not only in one place but throughout the State. This is an absolute fact which, every member will accept; even the Ministers will accept it.

Regarding tenders, the man who has given the lowest tender must be given the contract. On some pretext or other the officers in the Department make deviations in the tender. We have seen a number of such deviations which I should say, are indiscriminate. If there were any unforeseen circumstances necessitating deviations, we can accept them. But there are very indiscriminate deviations which we cannot accept. They are recommended by the officers and are accepted by Government also. As a result of this, a man who cleverly gives the lowest tender will be benefited and there will be a loss of lakhs of rupees to the Government. Let the Government

think very seriously about corruption in the Department and about these deviations. These are the two points regarding the Public Works Department which I wanted to touch.

Sir, if I can define this Government, it is a Government of the agriculturists by the agriculturists and for the agriculturists. The Bhadra Project was started in 1947 and they have allotted Rs. 18 crores for it. They have promised to complete it by 1960. I think that Rs. 2½ crores have been allotted for it in this Budget. At this rate, I am sure this project will not be completed even in the course of 6 or 10 years.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—You will get a definite reply to your question tomorrow and you will find that all your figures are wrong.

Sri M. RAMAPPA.—You have provided Rs. 225 lakhs this year. At this rate, this project will not be over by 1960 as promised by the Government. So, I request the Government to allot more funds for this project and take it up seriously because it has got great potentialities for solving the food problem and many other problems of the agriculturists.

I again request the Government to take all these suggestions very seriously and not just hear and give some clever reply.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ರಾಜಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ, ತಾವು ನಡವಳಿಕೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ತಿಳಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮೊದಲು ತಮಗೆ ವಂದನೆಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯಮೇಲೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಲು ಅವಕಾಶವು ತೋರುತ್ತದೆ. ಅರ್ಥ ಸಚಿವರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಬಹಳ ಚಾಕಚಕ್ಯತೆಯಿಂದ, ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹೇರದೆ, ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಒಂದೆರಡು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನವ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯವಾದಮೇಲೆ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಲೈಫ್‌ಲೈನ್ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಿವಿಲ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಏನು ಒಂದು ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿತ್ತೋ, ಆ ಹೆಸರು ಏನೋ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಈಗ ಮಾಯವಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಒಂದು

5-30 P.M.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ದುಗ್ಗಪ್ಪ (ಚಿತ್ರದುರ್ಗ-ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ತಾವು ನನಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮೊದಲು ತಮಗೆ ವಂದನೆಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯಮೇಲೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಲು ಅವಕಾಶವು ತೋರುತ್ತದೆ. ಅರ್ಥ ಸಚಿವರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಬಹಳ ಚಾಕಚಕ್ಯತೆಯಿಂದ, ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹೇರದೆ, ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಒಂದೆರಡು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನವ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯವಾದಮೇಲೆ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಲೈಫ್‌ಲೈನ್ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಿವಿಲ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಏನು ಒಂದು ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿತ್ತೋ, ಆ ಹೆಸರು ಏನೋ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಈಗ ಮಾಯವಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಒಂದು

ವರ್ಷ ಪ್ರಮೋಷ್‌ ನಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎಂದು ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳೋಣ. ಆ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಮೋಷ್‌ ಕೊಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಷದವರೆಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ರೊಳಗಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್‌ ಆರ್ಡರ್‌ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದರೆ, ಅವನನ್ನು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಪೋಸ್ಟ್‌ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಪುನಃ ಇನ್ನೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಅವನು ಗಂಟು ಮೂಟೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಏನು ವನವಾಸ ಬಂತು, ಇನ್ನು ಏನೇನು ಆಗುತ್ತದೋ ಎಂದು ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಬೇಕು. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈಗ ಇದೆ. ಈ ತರಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿತು ಆಗಬಾರದು. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರೇ ಕಾರಣರು ಇರಲಿ—ನಾನು ಇಂತಹವರು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ—ಚೀಫ್‌ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರೇ ಇದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅಥವಾ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ಈ ವಿಷಯಗಳು ಬರುತ್ತವೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಇದನ್ನು ಬಡ್ಡೆಟ್‌ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಾರದಾ ಗಿದ್ದರೂ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತರಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ವಿಧಿಯಲ್ಲದೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಇದರಿಂದ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಯಾವೊಂದು ಅರ್ಥವನ್ನೂ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ “ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸರಳತೆಯಿಂದಿರಬೇಕು” ಎಂದು ಬರೆದಿರುವುದನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಓದುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ನಿನ್ನೆ ತಾನೆ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಟೀ ಪಾರ್ಲಿಯಮೆಂಟ್‌ ಕೊಟ್ಟರು. ಆ ಟೀ ಪಾರ್ಲಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಆಗುವ ಹಣ ಉಳಿದರೆ, ಇನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾವುದಕ್ಕಾದರೂ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬಹುದು. ಈಗ ನುಮಾರು ಆರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ಗಳಿಗೆ ಆರ್‌ಗನೈಜೇಷನ್‌ಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿ. ಇದನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಬೇಕು, ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಆರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಅಷ್ಟು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಸದಸ್ಯರು ಖರ್ಚು ಒಂದನ್ನೇ ಗಮನಿಸಬಾರದು. ಜಮಾ ಖರ್ಚು ಎರಡನ್ನೂ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಈಗ ನಮಗೆ ಕೃಷ್ಣ ರಾಜ್‌ ಸಾಗರದ ಹೊಟೆಲ್‌ ಮತ್ತು ಹೊಟೆಲ್‌ ಮೆಟ್ರೋ ಪೊಲೀಸ್‌ನಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಆರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಚಿಲ್ಲರೆ ಖರ್ಚನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸದಸ್ಯರು ನೋಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ದುಗ್ಗಪ್ಪ.—ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಒಂದೊಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಂಟಿಂಜೆಂಟ್‌ ಚಾರ್ಜ್‌ಸ್‌ಗೆ ಎಂದು ಒಡ್ಡುಬಿಡಿಗೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು ?

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಅದು ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ಗಳಿಗೆ ಆರ್‌ಗನೈಜೇಷನ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದು. ಅದರಲ್ಲಿ ನೆಟ್‌ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್‌ ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಆಗ ಸಭೆಯವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಒಂದು ಭಾಗ ಹೇಳಿ, ಒಂದು ಭಾಗ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅದರಿಂದೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ದುಗ್ಗಪ್ಪ.—ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳುವಾಗ ಇದನ್ನು ಕ್ಲಾರಿಫೈ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಸೊಗಸಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಐ.ಎ.ಎಸ್‌. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಸಂಬಳ ಜಾಸ್ತಿ ಇರಬಾರದೆಂದು ಈ ಸಭೆಯ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿದೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕೈ ಇವೊತ್ತು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ ಹತ್ತಿರ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಂಸ್ಥಾನದ ನೆರೆಹೊರೆಯಲ್ಲಿರುವವರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಇನ್ನೂ ಪಾಠ ಕಲಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಬಂದಿರುವವರಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಅಷ್ಟು ರುಚಿಸದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ತಯಾರಾಗಿರಬೇಕು. ಅವರು ನುಮಾರು ಮೂರು ಅಥವಾ ಮೂರುವರೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಒಂದು ಸಾವಿರವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ವಾದದಲ್ಲಿ ತಿರುಳ್ಳದೆ ಇಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯ ಒಂದಾಗುವಾಗ ಎಷ್ಟು ಅಭಿಮಾನವಿತ್ತೋ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಈಗ ಅವರು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು I.A.S. ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಾಸಿಗೆ ಇದ್ದಷ್ಟು ಕಾಲು ಚಾಚಬೇಕು ಎಂಬ ಗಾದೆಯಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಸಂಬಳಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಪೋತಾ ಮಾಡಿದರೆ ಇದರಿಂದ ಎಕಾನಮಿ ಎಷ್ಟೋ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ವಿಧಾನ ಸೌಧವನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್‌ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ಕಟ್ಟಿಸಿದರು. ಅದೇನಪ್ಪಾ ಅದ್ಭುತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಕಟ್ಟಿಸಿದವರು ಕಟ್ಟಿಸಿಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟರು. ಈ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇಲ್ಲ. ಏನು ಹೇಳಲಿ! ಕಟ್ಟಡದ ಸುತ್ತಲೂ ಕೆನ ಗುಡಿಸಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ಯಾರೂ ಏನೂ ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಇಂತಹ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್‌ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಕಟ್ಟಡ ಮುಗಿದು ಎಷ್ಟೋ ದಿವಸಗಳಾಗಿವೆ. ಬಾಗಿಲಿನ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಇಟ್ಟಿಗೆ ಚೂರುಗಳನ್ನು, ಜಲ್ಲಿ ಚೂರುಗಳನ್ನು, ಕಟ್ಟಿಗೆ ಚೂರುಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ತೆಗೆದೇ ಇಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಇದೆಯೇ, ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಾರಿನಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲಿ ಮೂರು ಜನ ಹೆಂಗಸರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕೂಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವವರು. ಒಂದು ಲಾರಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಜನವಿರಬೇಕು ? ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ರೀತಿಯ ಸಬ್‌ ಡಿವಿಷನ್‌ಗಳು ಆರು ಇರುವುದನ್ನು ಒಂದೇ ಸಬ್‌ ಡಿವಿಷನ್‌ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಕೆಲಸ ನಿಧಾನವಾದರೂ ಕಟ್ಟಡವಾದಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ನಮಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಅದೇ ಮರ್ಯಾದೆ. ಹಣವೇನೋ ಜಾಸ್ತಿ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ. ಈಗ ಆದರೆ ವಿಚಾರ ಮಾತನಾಡಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಮದುವೆಯಾದ ಹೆಂಡತಿ ಗಂಡನನ್ನು ಸೀರೆ, ಕುಂಕುಮ, ಹೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಮದುವೆಯಾದ ತಪ್ಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಡಲೇ ಬೇಕು. ಅದೇ ರೀತಿ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿದಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಧರ್ಮ. ಒಂದು ಸಾರಿ ಕೆಲವು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ವಿಧಾನ ಸೌಧವನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ್ಗೆ ಕುರಿತೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು:

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ದುಗ್ಗಪ್ಪ)

“ಏನ್ಯಪ್ಪಾ! ಎಂತಹ ತಾಯಿ ಹನುವಂತಯ್ಯನವರನ್ನು ಹಡೆದಿದ್ದಾಳೋ- ಅವರು ಇಂತಹ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟಲಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಸಾಹಸ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ, ಅಂತಹ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಇಂದು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತಾರಲ್ಲ, ಇವರೆಂತಹ ಜನರಿರಬೇಕು!” ಎಂದು. ಈ ಕಟ್ಟಡದ ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ಇಟ್ಟಿಗೆ ಚೂರುಗಳು ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ನೋಡುವವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಹಳ ಕಳಂಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯಾಕುಲಪಂಚಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿಸಿದುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತಕ್ಕ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ಕೂಡರೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅತಿ ಏನಯದಿಂದ, ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಬೇಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗವಾದ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನಲ್ಲ ಹಣ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಹರಿಜನರ ಪರವಾಗಿ ಈಗ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರುವ ಮಾನ್ಯ ಚಿನ್ನಗರಾಮಯ್ಯನವರು ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರ ಮನೆ ವಸತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ 19 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ದೇಶ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ. ಆದರೂ 19 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ, “ಸ್ವೀಂ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, 65 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೇ ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ” ಎಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಸಿಂಗ್ಸ್ ಸ್ವೀಂ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದವರು ಶ್ರೀ ಚಿನ್ನಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಎಂದು. ಅವರು ಜ್ಞಾಪಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಿಂದಿನ ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅಷ್ಟನ್ನೇ, ಅದೇ 19 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೇ, ದೇಶ ದೊಡ್ಡದಾಗಿರುವ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಇದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಸಮಾನವಾದ ಹಕ್ಕಿದೆ. ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಪ್ರೈಮರಿ, ಮಿಡ್, ಮತ್ತೂ ಹೈಸ್ಕೂಲು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಒದಗಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಸರಿಯಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಎಲ್ಲ. ಮೊದಲನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ 19 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ಅದರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರಂತ್ಯರಾಗಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೇ? ಯಾವ ರೀತಿ ಹಿಂದುಳಿದವರ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿದೆಯೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರೀ ಚಿನ್ನಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಉತ್ತರ ಕೊಡೋಣವಾಗಲಿ.

*ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚಿನ್ನಗರಾಮಯ್ಯ.—ವಿಶದೀಕರಿಸಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ದುಗ್ಗಪ್ಪನವರು ಈ ವರ್ಷ 19 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದು ನಿಜ. ಹಿಂದೆ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ 19 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೇ ಹೊಸ ಮೈಸೂರಿಗೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೆ: ಇಂಟೆಗ್ರೇಟೆಡ್ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ನಿಗೆ ಕಳಿಸಿದ್ದ ಅಂಕಿ ಅಂಶಕ್ಕೆ

ಅವರ ಅನುಮತಿ ದೊರೆತಿದೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ಅದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅವರ ಅನುಮತಿಯೇ ಬೇಕು. ಹೊಸ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಒದಗಿಸಬೇಕಾದ್ದು ನ್ಯಾಯ; ಅವರು ಕೇಳುವುದೂ ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಅವರಿಗೆ ಬರೆದು ಅವರ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ದುಗ್ಗಪ್ಪ.—ಈಗ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 1932ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಇಷ್ಟು ರೂಪಾಯಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವೇತನಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದರು. ವರ್ಷವರ್ಷವೇ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನಲ್ಲ ಅದು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ಈ ದಿವಸ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಳೆಗೆ ಇದ್ದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯಷ್ಟು, ಈ ದಿವಸ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗೆ ಹೆಚ್ಚಿದರೂ ಕೂಡ 15 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ ಮೊಬಲಗನ್ನೇ ಈ ದಿನವೂ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಯೇ ಎನಾ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನೇನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ. ಹೆಚ್ಚು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿದ್ದರೂ ಇರುವ ಹಣವನ್ನೇ ಹಂಚಿ ಎಂದರೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ! ನಾನು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಕಮಿಟಿಯ ಸದಸ್ಯನಾಗಿದ್ದೆ. ಇಡೀ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನವಿತ್ತು. 1947ರಿಂದ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಒಂದೇ ನಮೂನೆಯಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ, ಮೊಬಲಗನ್ನು ಒದಗಿಸಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆಳುವವರಿಗೆ ಕಣ್ಣೊರೆಸಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನೂಟಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಜಮೀನುದಾರಿವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದ ವರು ಸುಮಾರು 80 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಅಮೃತಮಹರ್ ಕಾವಲಿನಿಂದ ರಿಲೀಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಜಮೀನುದಾರಿವರಿಗೆ, ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಮೊದಲು ಪ್ರಾತಸ್ವಯ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕೆಲಸ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕು. ಬೇಕಾರ್ಕ್ ಗ್ರಾಮಗಳು ಈ ದಿವಸ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿವೆ. ಆ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ರಿಲೀಸ್ ಮಾಡಿ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಕಾರೋನಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಮಾಡಬೇಕು.

ಸಹಕಾರಸಂಘಗಳಿಗೆ ದ್ವಿತೀಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಉತ್ತೇಜನವಿದೆ. ಆದರೆ ಅದರ ಸಹಾಯ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದೊರೆಯಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ಫೋರ್ಡ್‌ಫೋಲಿಯೋ ಯಾವ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಅಪ್ಪುತ್ತಾರೆ, ಮಂಜೂರಾಗುತ್ತದೆ, ತಮಗೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮನೋಭಾವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲದೆ, ಅದು ಹೋಗಬೇಕು. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ದ್ವಿತೀಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಮೇರೆಗೆ ಕೆಲವು ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ಪರಿವರ್ತನಮಾಡಬೇಕೆಂದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದರಂತೆ ಜಗಳೂರು ಒಂದರಲ್ಲೇ ನಾಲ್ಕು ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಯಿತು. ಅಲ್ಲೇಗೇ ನಾಲ್ಕು ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಕಾರಣ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಖಂಡಿತ ಈ ರೀತಿ ಆಗಬಾರದು. ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರು ಬಹಳ ಅನರ್ಥಮಾಡು

ತ್ರಿದ್ವಾರ್. ಇದು ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಇದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಮುಖ ತೋರಿಸದ ಹಾಗಾಗಿದೆ.

ಸಚಿವರು ಪ್ರವಾಸ ಹೋದಾಗ ಜನರಿಗೆ ಅನೇಕ ವಾಗ್ದಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಜನರು ಕೇಳಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಪ್ರವಾಸದಿಂದ ವಾಪಸು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಸಚಿವರಿಗೆ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದುದು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುವುದೋ ಇಲ್ಲವೋ ತಿಳಿಯದು. ಸರ್ಕಾರದ ಗೌರವ ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕಾದರೆ ಜನರು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಗೌರವಿಸ ಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವಹಿಸಿರುವವರು ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಪ್ರವಾಸಕಾಲ ದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ವಾಗ್ದಾನಮಾಡಿದ್ದರೆ ಹದ್ ಕ್ಯಾರ್ಪ ರಿಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಜನರಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ನಂಬಿಕೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಆಡಳಿತಕ್ಕೂ ಕೀರ್ತಿಬರುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೊರಕೆರೆ ದೇವರಪುರಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಪ್ರಾರಂಭೋತ್ಸವವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು ಹೋದಾಗ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ದರೂ, ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕ ದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಅದನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದು, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ರುಕ್ಮಿಣಿಯಮ್ಮ (ಹೊಸಕೋಟೆ-ಅನು ಸೂಚಿತ ಜಾತಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಅಮೋಘವಾದ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯಿಂದ ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದ ಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತು ಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಹಿಂದುಳಿದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವು ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಅವರು ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ನೈರ್ಮಲ್ಯ ದಲ್ಲಿಯೂ ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಯಾವರೀತಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವಾಗಬೇಕು? ಈಗಾಗಲೇ ವೈಸರೊನಿಲ್ಲ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಬೋರ್ಡ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಇದೆ. ಆ ಬೋರ್ಡ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ 60 ಜನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ 40 ಜನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೂ ಅನುಕೂಲಗಳು ಸುಲಭ. ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ರೈಮರಿ ತರಗತಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಹೈಸ್ಕೂಲುವರೆವಿಗೂ ಉಚಿತ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಅನುಕೂಲತೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಪ್ರೈಮರಿ ಬೋರ್ಡ್‌ಗೆ ಹೋಮನ್ನು ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸು ತ್ತೇನೆ. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಡಿಸ್ಟಿಂಕ್ಶನ್ ಒಂದೊಂದು ಪ್ರೈಮರಿ ಬೋರ್ಡ್‌ಗೆ ಹೋಮನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಹೊಸಕೋಟೆ ತಾಲೂಕಿನ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೆರೆಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಇವೆ. ಆದರೆ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಸೌಕರ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಕೆರೆ ಗಳನ್ನು ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ೫೫

ರಸ್ತೆಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ಜನರು ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಪಡುತ್ತಿ ದ್ದಾರೆ. ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಜಾಗೃತ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು.

ಹರಿಜನರ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಸರ್ವಳ ಹಿಂದುಗಳ ಕ್ಕೂ ಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿಗೋಸ್ಕರ ಗಂಟೆಗಟ್ಟಿ ಕಾಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಯ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಕಲ್ಪಿಸ ಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

[Sri Balwantha Rao Dev Rao Khanapurkar spoke in Marathi. His speech is printed in the appendix number to this volume.]

Mr. SPEAKER.—I have just now received a good suggestion from a friend. The suggestion is that I must inform the House as to what method I am following in calling the members to speak. Last time, when we were discussing the Motion of Thanks, I told the Hon'ble Members that I will call those persons first who did not get a chance on that occasion. I am more or less following the same method. I have kept a list. I departed from this method in the case of Sri Ramappa because he wanted to go away as he was unwell. As far as possible I am calling members who did not take part in the debate on the Motion of Thanks the other day. Many Hon'ble Members misunderstand me because everybody wants a chance. After the list of members who did not take part on the Motion of Thanks is exhausted, I am surely going to give chance to other members.

*Sri N. RACHIAH (Hunsur).—Mr. Speaker, Sir, I am thankful to you, Sir, for having given me an opportunity to speak in this august House for the first time in my life as a member of this House. I would call this a wise Budget of our new Ministry in our new State. At the same time, I hope and trust that a Government in a democracy, particularly the Congress Government, will be bound by the terms of the Constitution. In our country and in our State we are in a democracy and that democracy is modelled on the socialistic pattern of society.

First, I would like to deal with the Second Five-Year Plan. Our National Government have sponsored the Second

(SRI N. RACHIAH)

Five-Year Plan in the best interests of the social, economic and cultural development of the masses in the country and it seeks to develop our country industrially. Unless and until our country develops the industries, particularly the cottage and small-scale industries, there is no hope for the survival of democracy in our country. Ninety-nine per cent of the people of the country are poor. Out of 36 crores of people 33 crores are living in villages. We, the enlightened people in urban areas, are getting great benefits while the villagers are neglected. In order to encourage the villagers, the Central Government and the State Government by their combined efforts have made it a point to see that more benefits are given to the villagers in our State and in our country. Therefore, it is no use criticising the Government, no matter whatever Government it may be. It is the primary duty of a Government to see that an atmosphere is created in our country, particularly in our State, where every citizen will get justice. I am very sorry to say that the ten years since we attained freedom have not revealed much progress in our country and particularly in our State in the matter of free and compulsory education. No attempt has been made to implement article 45 of the Constitution which aims at providing free and compulsory education to the children of India. Under article 45 of the Constitution, it is the duty of every State to provide free and compulsory education to the children up to the age of 14 years. Article 45 says:

“The State shall endeavour to provide, within a period of ten years from the commencement of this Constitution, for free and compulsory education for all children until they complete the age of fourteen years.”

Then, article 46 says:

“The State shall promote with special care the educational and economic interests of the weaker sections of the people, and, in particular, of the Scheduled Caste.

and the Scheduled Tribes, and shall protect them from social injustice and all forms of exploitation.”

The progress of the past ten years, so far as our State is concerned, reveals that the education of the weaker sections of the society is not encouraged properly. Unless and until free and compulsory education is provided to our children upto the age of 14, democracy will not survive in our country. I think the State Governments have forgotten that millions of children are born every day, every month and every year in India and in our State and they are all going without the benefit of education. What is the result? The result is that we are allowing our children to be anti-social elements, dacoits and illiterates. Illiteracy is the greatest bane of our country. That is the cause of backwardness, social, political, economical and cultural, of our people. So, the first and primary duty of the Government is to provide more funds for providing free and compulsory education. I am very sorry to note that we speak of the great ideals of Mahatmaji and Buddha. Today, in every country which has achieved independence, they have made it a point to introduce free and compulsory education. Take for instance Egypt. Though Col. Nasser was a benevolent military dictator, he made it a point to introduce free and compulsory education within three years of his coming into power. If our Government is serious in promoting the welfare of our people and in establishing a socialistic pattern of society, they must introduce free and compulsory education. If free and compulsory education is not introduced, what will be the fate of the weaker sections of society? With the advent of freedom, the backward classes have made it a point to advance, but the weaker sections of the society, particularly the untouchables and the minorities among the Hindus, have been neglected socially, economically and educationally. Unless and until the weaker sections of the people are given free and compulsory education, which is a legitimate and fundamental right guaranteed to them by the Constitution and which

they are now deprived of, the Constitution will be of no use to them.

Sir, the State Governments are directed by the Central Government to take measures for Harijan uplift. In this connection, I should like to refer to the Report of the Commissioner for Scheduled Castes and Scheduled Tribes for the year 1955 in which on page two it is stated :

“ A useful suggestion was made in Parliament that this Report should be discussed in the State Legislature, as well. This suggestion, if acted upon, will contribute materially to the proper implementation of the schemes and in focussing public opinion much more on the important subject of Backward Classes which, at present, comes in for discussion once a year only in Parliament.”

The upliftment of the Scheduled Castes which is guaranteed by the Constitution has been a farce in Mysore State. The other day, some of my friends were referring to the fact as to whether Gandhiji was in favour of the Harijans. I may say that Gandhiji was completely in favour of the poor people and not in favour of the rich or advanced people. It is the duty of the Government of India to give more and more facilities to the weaker sections of the people. The poor man in the country, whether he is a Harijan or a vokkliga or a lingayat or a brahmin, should be given his due share in democracy. Now, everybody says that there is no communal feeling or casteism or distribution of power community-wise and so on. The Buddha tried to remove casteism. Whether the Buddha tried or Basavanna tried or Mahathmaji tried to remove it, unless and until equal and equitable distribution of wealth and power is made community-wise, there is no hope for our democracy. Because, we feel that in our democracy there is communalism.

Take the case of appointing the Ministry; appointment of I.A.S. officers; appointment to various other posts, take any case under the Congress administration in particular. They say that there is no communalism. The

Chief Minister in particular will see that only the two major communities should be represented in every office under his administration. But, yet he says there is no communalism. He goes to places like Mangalore and goes on telling the people that there should be no communalism. I will just quote the figures of representation given in the services for various classes of people. This is according to the report furnished by the Public Service Commission for the year 1953-54 :

Year	Advanced Classes	Backward Classes	Scheduled Castes
1930	69.67%	30.33	...
1940	57.40%	42.24	0.036
1950	42.40%	55.90	1.7
1953	39.76%	59.00	1.69

When things are like this, why should the Ministers and the Chief Minister make such irresponsible statements? With regard to the party in power I must say that they are making political exploitation. They are trying to put into positions unqualified persons. Is this the way of running the democracy? So long as qualified and right persons are in power, we the Harijans can expect justice. But, if an atmosphere of bad feeling is created it can never be tolerated. The party in power instead of involving itself in group politics should see that the safeguards guaranteed in the Constitution to these communities are given. They should put in to positions such persons who command the confidence of the communities. Otherwise let them amend the Constitution. We will seek our fate elsewhere. The interests of the Scheduled Castes and Scheduled Tribes have been guaranteed in the Constitution. Take article 335. It says that the claims of the members of the Scheduled Castes and the Scheduled Tribes shall be taken into consideration in all cases of recruitment to either higher cadre or lower cadre. Article 320 (4) says that the State Public Service Commission or the Federal Public Service Commission need not be consulted in the matter of giving promotions. There is a provision to this effect. I would like to quote it

(SRI N. RACHIAH)

but it is not possible to do so within the little time that is available at my disposal. They say that if there is no adequate or proper representation of the Scheduled Castes and Scheduled Tribes in the administration the State can make an Act to see that adequate and proper representation is given to these people. We can see that in spite of our best efforts we have not got even one per cent representation. The Public Service Commission have been able to give two posts to the Scheduled Castes in the Medical Department. These posts carry a pay of Rs. 800 or so. But even then the representation given is only 1 per cent.

I will bring to the notice of the Government another very interesting thing. It is stated in the report of the Commissioner for Scheduled Castes and Scheduled Tribes:

“Constitution of Welfare Committees/Boards.—

The problems relating to the amelioration of the conditions of Scheduled Castes, Scheduled Tribes and other Backward Classes and to the removal of social disabilities require public co-operation in addition to Government efforts, if they are to be tackled successfully. This co-operation can best be achieved by setting up welfare committees and boards at State and District levels. Prominent social workers and Members of Parliament and State Legislatures belonging to Scheduled Castes and Scheduled Tribes as well as those who do not belong to these communities but take interest in their welfare, should be freely associated with these committees and boards.”

This is the policy laid down by the Central Government and also the Planning Commission. But while forming the Committee here, the Hon'ble Sri R. Chennigaramaiah, for whom I have great regard—who represents the community which has got 29 members in this House and who commands the confidence of 20 per cent

of the population—and who wants to hold power, does not want to safeguard the interests of the Scheduled Castes. While making appointments to the Policy Committee he has nominated the hon'ble husbands of the lady members and he has omitted others. There are only two Ministers belonging to the Scheduled Castes and they are Hon'ble Sri R. Chennigaramaiah and Sri T. Channiah, Sri T. Channiah—he is not here of course and he is not a member of this House—could have been included in the Committee and he could have contributed his views. Like that so many *Ex-M.L.As* who were willing to serve have been omitted. I was willing to serve on the Committee but have not been included. Only unqualified persons have been included. Is this the way of appointing members to the Committee? Is it the personal property which can be distributed to their own favourites?

AN HON'BLE MEMBER.—I rise to a point of order. Can the member be allowed to make personal insinuation?

SRI N. RACHIAH.—I have not made any personal accusations against Sri R. Chennigaramaiah. I have got the greatest regard for him.

MR. SPEAKER.—Of course so far as caustic remarks are concerned, it is better to avoid them. But in the present case the remarks are made against the persons present in the House and especially with reference to the members on the Treasury Benches. They can give a fitting reply. That is why I have kept quiet.

SRI N. RACHIAH.—I have not got any personal allegation or malice against any Minister. It is my Government and it is my Party which is in power. I have made the remarks because the Party was not consulted and therefore I have got every right to represent my views.

As is well known, the leaders of our country and the framers of our Constitution were quite aware that the caste Hindus did not do any justice for these unfortunate down-trodden people. So they wanted their own representatives to be represented in the legislatures both in the State and in the Centre to see to the emancipation and progress of their

community. As such it is not for keeping some people only in power that reservations are made. It is in the interest of this class of people that suitable provisions are made. It is for the sake of uplifting this class of people that suitable provisions have been made in the Constitution. I know the Congress Party is the only party which can deliver the goods to the Harijans. Otherwise we would have been in a progressive party by this time. Therefore what I have stated is only a warning to the persons in power to encourage the enlightened and loyal people in the party. That is why these remarks have been made.

With these remarks I want to conclude my speech. I am thankful to you, Sir, for having given me a little more time.

6-30 P. M.

Sri G. VENKATAI GOWDA (Palaiyam).—Mr. Speaker, Sir, my Hon'ble friend Sri Rachiah was discussing group politics in the course of the speech. I do not know what relation it has got to the Budget.

Sri G. DUGGAPPA.—There was no group politics whatever.

Mr. SPEAKER.—All members are entitled to their views. Let there not be any disturbance. The Hon'ble Member Sri Duggappa had his turn.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Sir, the Hon'ble Member Sri Duggappa is under a mistaken notion that the budget is tax-free. I should say that there are taxation proposals, but they have been only deferred pending the enactment of uniform laws for taxation. We have now before us a deficit Budget which means that we will have to resort to deficit financing. So the financial position of the State is not sound, though the Finance Minister says otherwise. I would say that this Budget would result in deficit financing. We are all aware of the consequences of deficit financing. It will lead to inflationary tendency and increase in the prices of commodities. That will pave the way for hoarders and profiteers. It will make the rich richer and the poor poorer. I do not think this will pave the way for the establishment of a socialistic

pattern of society and a welfare State which is our objective.

Sir, the Finance Minister has provided Rs. 5 crores and odd towards debt services. This shows that even while making borrowings a definite policy has not been observed. Rs. 5½ crores is a substantial portion of the revenues of the State. So unless a definite policy is laid down even in respect of borrowings, I do not know to what unfortunate state of affairs we would be driven, because indiscriminate increase in borrowings will have serious repercussions on the finances of the State. The Finance Minister has said that apart from Rs. 2 crores which he expects to realise out of the uniform taxation laws which he proposes to bring, the remaining will have to be met from the existing cash reserves and borrowings. So a definite policy has got to be adopted even while borrowings are being effected.

I read from the Budget speech that the Finance Commission has warned the State about the need to effect the utmost economy in the expenditure of the State and also to mobilise the internal resources of the State. I hope Government will take that warning and try its utmost to effect economy in expenditure and to mobilise the internal resources of the State.

Sri T. MARIAPPA.—I want to know from the Hon'ble Member what exactly he wants the Government to do. Should we stop all borrowings and stop all developmental works?

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Borrowings may be necessary, but I find that a substantial portion of the revenues of the State has been provided for debt services. That is why I said that a certain definite policy has got to be adopted in respect of borrowings. Otherwise we will find ourselves in a very unfortunate state of affairs.

Sri T. MARIAPPA.—Nobody would give us money indiscriminately. In borrowings also there is proper discretion exercised. People do not want to risk their money. They feel that there is wisdom in this investment. That is why I say that our borrowings are not indiscriminate. Does the Hon'ble Member want to tell the Government

(SRI T. MARIAPPA.)

that they should stop all borrowings or that they should borrow only for developmental purposes?

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Sir, much has been said about the sericulture industry. A committee was constituted for the purpose of making the silk industry remunerative and for improving the designs, fabrics, etc. I fail to understand why the recommendations made by this committee have not been implemented. If the recommendations made by the committee are not implemented, I do not see any meaning in constituting committees. Therefore, I would submit to Government to implement the recommendations of the committee.

Government have not taken any measures to keep at the steady level the prices of cocoons and silk which are subject to violent fluctuations. Steps also should be taken for the production of quality mulberry leaves at cheap rates. The production of seeds also has got to be stepped up. They are in short supply to the extent of about 3,00,000. I do not know how Government are going to fill up this gap.

Sir, I come from an area which is less developed. Even when this area was in Madras State, a sort of step-motherly treatment used to be given to it. The Finance Minister observed that only those developmental works that were allotted to that area formerly would be continued. If that is so, then I am justified in saying that nothing has been done for this area except some grants under P.W.D. heads. Hence I submit that these less developed areas have got to be given special attention.

The educational institutions in that area are in a very deplorable condition. After the States reorganisation the teachers of those institutions were not paid salary for five months. They sent a memorandum to Government that they should be given salary at the Madras rate. The peons and servants of the District Board also have not been paid for the last six months. I request Government to pay special attention to this area because it has not come as a separate entity to this State. Only a portion of the Coimbatore

District has been included in Mysore. That is why I think Government have not been able to bestow special attention to this area.

Sri T. MARIAPPA.—I want to know from the Hon'ble Member the exact information with regard to this particular statement about payment of salary to the teachers. If they have not been paid their salary we would certainly look into the matter. If my memory is correct, we made available a loan to this particular institution for payment of salaries. We had not received any assets from Coimbatore District. Therefore, the whole thing was in a confusion then. I did not want the teachers to suffer. Therefore, we made available a certain loan to this institution.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—The Mysore District Board has applied for a loan of Rs. 5 lakhs to Government. Government was not fair in tagging the educational institutions of Kollegal Taluka to the Mysore District Board. The Coimbatore District as an entity did not come into the new set up. Only a portion has gone to Mysore District. The Mysore District Board is very poor in its finances. It is not able to satisfy its own needs. Then, how can it pay any special attention to the institutions in our area? Our institutions are having nothing in common with the institutions managed by the Mysore District Board. The elementary schools of Kollegal Taluka have been put under the care of the Mysore District Board. Government was managing these institutions. It appears that Government wants to develop only the existing institutions properly and provide facilities for their expansion. As our institutions have been put under the management of the District Board, their expansion is likely to be affected. Till now, there is one high school for a population of 1,51,000. There are three secondary schools. So, conversion of some elementary schools into middle schools and opening of new middle schools have got to be done. These middle schools cannot be continued under the management of the District Board.

With all humility, I request the Government that it is their foremost duty to see that all these educational institutions should before long be taken to the management of Government, and something is done for the less developed areas. It is gratifying to note that Mysore State is paying more attention to Depressed Classes. The same kind of concession may be extended to the areas which have been newly integrated. With regard to reservoir schemes, I have requested the Minister concerned to do the needful in the matter. Even the Madras Government have effected surveys with regard to two reservoirs in our area. I hope something will be done in this matter that will go a long way to relieve distress. So much land is lying fallow in the name of reserved forests. This does not help the people in any way. I therefore suggest that this forest land may be alienated to the Revenue Department who would in turn give it to the landless cultivators. That aspect has to be borne by the Government. With regard to allotment of N.E.S. blocks, I may mention that Kollegal happens to be a backward area and allotment of one N.E.S. block to this area would go a long way to improve the conditions. I take this opportunity to suggest that Prevention of Animal Sacrifices Act and the Cow Slaughter Act may be extended to these parts so that the interest of everybody concerned is safeguarded. We have got to thank the former Mysore State for having effected integration of Karnataka which has been the dream of so many people for years and now after integration, those problems that have cropped up have got to be solved to the satisfaction of all the people of the integrated areas. The Government should undertake some kind of relief scheme with respect to handloom weavers who are not in the co-operative field. That is a thing which the Government has got to see so far as that aspect is concerned. It is said that former Mysore Government used to allow takavi loans. But for nearly a year and half, about 300 applications have been pending. I suggest that the Government should take immediate action and sanction these applications

and thus relieve the distress of the poor raiyats. The other day it was observed that the Government are not in a position to get the assets and liabilities of the District Board institutions in respect of Kollegal area from the Coimbatore District Board. Does it show that the Government was taking interest in that work? Why not depute an officer and get those things done?

Sri R. CHENNIGARAMIAH.—I had a discussion with the Chief Minister of Madras, Sri Kamaraj Nadar, when he came over here and again I went to Madras along with the Law Secretary and had a discussion with the Minister for Local Self-Government, Madras, and our Law Secretary had discussion with the Local Self-Government Secretary, Madras. We have been corresponding with the Madras Government and it will be finalised soon.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—We have not taken as much interest as Madras took in collecting statistics. The statistics of those areas that were detached from Travancore-Cochin were ready on 1st November 1956. So, I request at least now immediate action may be taken in this matter. With regard to sericulture Industry, I regret to say that all the amount allotted by the Central Silk Board has not yet been utilised fully by the Government of Mysore. I do not know the reason why that amount should not be made use of. We require so many things so far as that area is concerned. It is a portion that has been added to Mysore State. South Kanara District has come as a separate entity; North Kanara District is a separate entity. But this is only a portion of a District which has come over to Mysore. So far as this area is concerned, rural electrification has to be extended, which will go a long way in improving these parts. Madras did not pay any attention and did not locate development works. If that Government had located some development works, this Government would have continued them. However, there is now a provision of Rs. 6 lakhs and odd towards unsanctioned hydro-electric works or rural electrification, and out of that, some portion required for

(SRI G. VENKATAI GOWDA.)

electrification of Kollegal area may be utilised and the distress of the people of that area relieved. I would submit one more point, and that is, the reorganisation of Districts is essential. because, South Kanara is a big District; Coorg is a very small District; if Coorg could be a District, even Kollegal could be a District. Hence, I suggest that there should be reorganisation of Districts in the near future. Kollegal happens to be a boundary for the State at one point. Formerly, there was a sub-divisional officer. After separation, that office was removed. I therefore request the Government to open a Sub-Division Office to cater to the needs of that area because eastern area people cannot go 90 miles to Nanjangud to make representations. They can attach T.-Narsipur and Yelandur to this sub-division and I am sure they would not object to it; it would be very easy, convenient and less expensive to come to Kollegal. I suggest that all my suggestions may be given effect to and the Government may pay special attention to bring about integration of areas in every respect. I thank the Hon'ble Speaker for having extended my time to speak.

SRI M. N. NAGHNOOR (Sampagaan II).—Sir, I welcome the Budget and heartily congratulate the Hon'ble the Finance Minister for presenting this Budget for the year 1957-58. In doing so, I do not do it as a matter of customary convention or because I belong to the Congress party. But I sincerely feel, Sir, he has made a clean breast of the financial position of our new Mysore State. Sir, in the wake of freedom, we witnessed that there was political integration. It was followed by the integration of each State with the Centre. And only in the recent past, we found that there was territorial integration, which we popularly called as the reorganisation of the States. So, under these new circumstances, Sir, and great changes, we found a new Budget for the year 1957-58. Sir, though it is a deficit Budget to the tune of Rs. 9 crores, we should not be alarmed at it because deficit budget has been the order of the day in our

country and I am sure, the Hon'ble the Finance Minister will be able to steer clear our financial position and make it a sound one within a short time. Sir, though it is a deficit Budget, the Hon'ble the Finance Minister has kept in view many points. This deficit Budget can be encountered and advocated under certain circumstances and those circumstances have been stated in the Budget. About three crores of rupees are expected by the introduction of uniform taxation laws. So, let us not be alarmed about the financial position. By the completion of the Second Five-Year Plan I am sure, our financial position would be pretty sound and we would be in the same position as that of the former Mysore State, when the resources would be going up by 20 to 30 crores of rupees.

Coming to the local affairs, I wish to say that more attention should be given to Local Self-Government. In the case of Northern Karnatak local bodies such as Municipalities, Gram Panchayets, greater attention has to be given than ever before. Government should encourage them by giving more grants and funds for schemes like drainage, town planning, electrification, supply of protected water for drinking purposes, etc. The towns in Northern Karnatak are not provided with electricity nor drainage system. I earnestly appeal to the Minister for Local Self-Government to look to this. In Belgaum District, we are paying Re. 0-9-0 per unit of electricity whereas here in Bangalore only 4 annas per unit is charged. For the amount I pay per unit in my place, two units could be bought here. This disparity should be regulated and all should be treated equally. The Home Minister assured us to look into the matter, but so far nothing has happened. So, I request the Government to reduce the rate in my place or bring about a uniform rate in all places.

Sir, there are four to five important rivers in Northern Karnatak like Ghataprabha and Malaprabha, wherein electricity could be produced. Also, thousands of acres of land could be brought under irrigation. This will

also solve, to some extent, our food problem.

Coming to the prohibition problem, many have expressed their opinion. There is a directive also in the Constitution that prohibition should be enforced as early as possible. I appeal to Government not to sit on the fence. When once they have introduced this policy, they should enforce it throughout the State. It is not a matter to be tried piecemeal. This is a matter which even the Government of India should take in all its seriousness and prohibition should not only be introduced in the State of Mysore but throughout India. In addition to introducing prohibition, illicit distillation should be stopped. This is more rampant than ever before. Delicious food is being converted into beverages and the people who use these will spoil their health and drinking this liquor distilled illicitly has become the cause for the ruination of thousands of families. So, I appeal to Government to enforce prohibition with all the firmness throughout the State and not to try it piecemeal.

Sir, as I went through the Budget Estimates, I found that a large portion of the Budget has been earmarked for education. I found that Government proposes to pay particular attention to the pre-primary education. There are quite a number of schools in Northern Karnataka. There are about a dozen schools and only Rs.1,100 is earmarked for these schools. Sir, if we want to to encourage pre-primary education, particularly in the villages, we should spend more for these schools and they should be encouraged by giving them enhanced grants. Rs. 1,100 is a very meagre amount and I request the Government to increase the grant.

Now, Sir, it is imperative or obligatory on our part to think of ways and means to cut down the expenditure. In this huge building Vidhana Soudha, I think, sufficient accommodation is available to be provided for all Government offices. I think, Government has not taken any steps to accommodate in this building all the officers situated in rented buildings outside. A committee should be appointed to see that all the departmental offices are housed in this building. By this, I am sure, we can save not less than 4 to 5 lakhs of rupees a year. This is my earnest feeling, Sir, and I have placed it before the Government.

I thank you, Sir, for affording me an opportunity to express my opinion on the Budget.

Mr. SPEAKER.—Sri Panchagavi will speak next. Now the House rises to meet at 2 P.M. tomorrow.

(Sri Y. Veerappa interrupted)

Mr. SPEAKER.—Sri Y. Veerappa has been saying all the while that we should sit from 12 to 5 P.M. But, I have consulted many members about it. The opinion is that the present timing is more convenient. I have no objection if all of you agree to sit from 12 to 5. I have kept my mind open. Hon'ble Members will make up their mind ultimately and tell me what I should do. We have started the experiment and we shall wait for a week and then think about it.

The House adjourned at Seven of the Clock to meet again at Two of the Clock on Thursday, 20th June 1957.
